

foretage Bebyggelsen med stor Lethed ved at føre en Gade midt ned igennem og sælge Arealen til begge Sider — des bedre vil det under Debatten i sin Tid kunne siges: Der er jo ikke foregrebet noget som helst ved at samle disse Arealer; vi kunne sælge dem til Bebyggelse. Naar Spørgsmaalet om en Arrække kommer frem — jeg tør ikke nævne noget Tal, for saa mene de Herrer, at det er det samme, som om jeg siger, at til den Tid vil det komme — ville disse Grunde være stegne saaledes i Værdi, at medens man i 1892, da der var Tale om en Personbanegaard, kunde fremføre det Argument, at hvis man vilde føre Banegaarden bort fra dens nuværende Sted, vilde man saa til Disposition Grunde af umaadelig Værdi, vil man til den Tid kunne sige: Hvis vi opgiver at flytte Banegaarden, have vi her liggende Grunde af umaadelige Værdier. Jeg begriber ikke, de Herrer, hvorledes jeg kan besvares for at have lagt det hele til Rette for en Flytning af Personbanegaarden i den Forstand, at jeg skulde have gjort noget for at prægravere Rigsdagens Stilling, eller at det skulde kunne siges imod mig, at jeg havde gjort sneedige Forsøg paa at binde Rigsdagens Beslutninger i Fremtiden. Jeg vil bestemt tilbagevise enhver Insinuation i saa Henseende.

Jeg skal vende mig til det ærede Mindretal, der repræsenteredes ved det ærede 3dje Medlem for 7de Kredts (Madsen-Mogdal). Det ærede Medlem har været ganske febrilsk over for dette Personbanegaards-Spørgsmaal, der har rumsteret her; han har været saa febrilsk, at han endog saa finder det ejendommeligt, at Ministeren kommer frem med dette Forslag om en Tillægsbevilling, inden han har begyndt at bygge paa Godsbanegaarden efter Planen af 1894. Nej, det forekommer mig virkelig, at det vilde være ret ejendommeligt, om vi havde opført Godsbanegaarden halvt eller $\frac{3}{4}$ efter Planen af 1894 og saa var kommen til Rigsdagen med Forslag om en Tillægsbevilling. Skulde der gøres noget i denne Sag, maatte det sandelig gøres, inden vi havde taget fat paa Byggearbejdet derude. Men det er en Udtalelse, som jeg ikke har lagt Vægt paa uden netop i den Relation, at det viser, hvor febrilsk det ærede Medlem har været. Jeg haaber ogsaa, at det ærede Medlem nu stiller sig noget anderledes i sine Betragtninger og vil være villig til overensstemmende med den Regel, det ærede Medlem har fremdraget i Dag, at respektere de bestaaende Love — hvilket, jeg indrømmer, at han har Ret til at fremdrage for sit Bedkommende — at se lidt anderledes paa

Tingene med Hensyn til Spørgsmaalet om Personbanegaarden. Der foreligger i saa Henseende aldeles intet.

Det Vædringsforslag, der er stillet af det ærede Mindretal, gaar jo ud paa at foreslaa forskellige Medsættelser, saaledes 20,000 Kr. til Gasindlæg, 28,000 Kr. til Chausering og Grusning, 20,000 Kr. til Hegn og 52,000 Kr. til Administration og tilfældige Udgifter. Disse Medsættelser have jo for saa vidt ingen reel Betydning. Kan jeg tage mod Medsættelser fra Flertallet efter den Motivering, som den ærede Ordfører gav, til et Beløb af 145,000 Kr., kan jeg i Stedet derfor meget vel tage imod Medsættelsen paa disse Poster her. Saadan noget som en Medsættelse af Udgifterne til Hegn generer mig kun, for saa vidt som Følgen deraf vil blive, at man saa maa nøjes med Vægtehegn, medens man ellers vilde have et Statuhegn. Men imidlertid, det kan være det samme, det er ikke det store Spørgsmaal i denne Sag. — Og hvad Bygningen af Remisen angaar, vil jeg ogsaa i Tilslutning til, hvad det ærede 7de kongevalgte Medlem (Hedemann) udtalte, sige, at jeg selvfølgelig kan gaa til en Medsættelse paa Remisen, men den Medsættelse er for stor, saa vidt kan man ikke gaa; man kan i alt Fald ikke gaa til 70,000 Kr., uden at man kommer til at bygge anderledes end projekteret. Ja, man kan bygge lettere og paa ringere Maade og derved paadrage sig store Vedligeholdelsesomkostninger og Hovedreparationer inden for et kortere Tidsrum end ellers. Det er en Selvfølge, paa den Maade kan det gøres, men skal man bygge solidt og forsvarligt, som vi ellers søge at gøre det, er denne Medsættelse for stor. Vilde de Herrer overhovedet til at kritisere kalkulerede Overslag, saa er det ikke ret vel muligt at benægte, at man altid kan gaa til nogen Medsættelse paa dem ene eller den anden Post, det kan selvfølgelig gøres; der er jo altid en vis Elasticitet ved Udførelsen af Arbejderne, og man kan indrette sig derefter, men der er ogsaa en Grænse for det elastiske, det kan føre til Sprængning, og saa kan man ogsaa ved Medsættelser føres saa vidt, at man ikke faar noget godt ud deraf, og det maa dog være det, vi alle vilde, naar det kommer til Stykket. Men selv denne Post medregnet, de 70,000 Kr. til en Remise, løbe de Poster, som jeg her har talt om, fra Mindretallets Side ikke højere op end til 195,000 Kr.; det er ikke væsentlig forskelligt fra det, Flertallet har foreslaaet. 50,000 Kr. mere er jo altid noget, men det er igen ikke af de store Ting. — Derimod er der i Mindretallets Forslag to Poster, som jeg bestemte